

Centrum Informacyjne Rządu poinformowało, że podczas dzisiejszych obrad [tj. 09.04.2013 r.] Rada Ministrów podjęła uchwałę w sprawie przyjęcia „Strategii rozwoju systemu bezpieczeństwa narodowego Rzeczypospolitej Polskiej 2022” oraz przyjęła wytyczne do programowania przygotowań obronnych RP na lata 2013-2022.

Rada Ministrów podjęła uchwałę w sprawie przyjęcia „Strategii rozwoju systemu bezpieczeństwa narodowego Rzeczypospolitej Polskiej 2022”, przedłożoną przez ministra obrony narodowej. W dokumencie określono funkcjonowanie i sposoby rozwoju systemu bezpieczeństwa narodowego w średniookresowej perspektywie. Strategia zakłada budowę zintegrowanego systemu bezpieczeństwa opartego na sojuszniczych i bilateralnych zabezpieczeniach oraz stopniowo rozbudowywanym własnym potencjale cywilno-militarnym.

Zintegrowany system bezpieczeństwa narodowego to zespół działań gwarantujących szybkie i sprawne działanie w każdych warunkach oraz reagowanie na wszelkiego typu zagrożenia i kryzysy. Strategia jest dokumentem nowej generacji, uwzględniającym wymogi nowoczesnego systemu zarządzania krajem. Po raz pierwszy powiązano ją z polityką społeczno-gospodarczą kraju. Pozwoliło to skoncentrować się na bezpieczeństwie zewnętrznym i militarnym, z wyłączeniem z jej zakresu innych dziedzin bezpieczeństwa, takich jak: bezpieczeństwo ekonomiczne (w tym energetyczne), obywatelskie, społeczne, żywnościowe czy ekologiczne. Zagadnienia te ujęto w innych strategiach rozwoju. Przeanalizowano uwarunkowania zewnętrzne i wewnętrzne. Pozytywnie oceniono bezpieczeństwo Polski, wskazując na dobre wykorzystanie szans wynikających z członkostwa w organizacjach międzynarodowych, takich jak: Sojusz Północnoatlantycki, Unia Europejska, Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

Za cel zasadniczy Strategia uznaje wzmocnienie efektywności i spójności systemu bezpieczeństwa, który powinien być zdolny do identyfikacji i eliminacji źródeł, przejawów oraz skutków zagrożeń bezpieczeństwa narodowego. Celami operacyjnymi, które realizują ww. cel są:

- Kształtowanie stabilnego międzynarodowego środowiska bezpieczeństwa w wymiarze regionalnym i globalnym. Najważniejszym działaniem jest tu zwiększenie skuteczności realizacji polskich priorytetów w NATO i UE oraz dbałość o sprawność mechanizmów sojuszniczych. Chodzi o wzmocnienie obrony kolektywnej w ramach Sojuszu oraz pogłębianie współpracy z partnerami z Europy Wschodniej w ramach NATO i UE. Kolejny priorytet to podnoszenie efektywności współpracy dwustronnej i wielostronnej, zwłaszcza z USA, oraz w formule Trójkąta Weimarskiego i Grupy Wyszehradzkiej.
- Umocnienie zdolności państwa do obrony. Priorytetem tego celu jest kontynuacja budowy profesjonalnych i nowoczesnych Sił Zbrojnych RP, a więc modernizacja techniczna,

podnoszenie poziomu wykształcenia oraz doskonalenie struktur organizacyjnych, w tym systemu kierowania i dowodzenia. Istotna jest też współpraca z polskim przemysłem obronnym i związanym z nim potencjałem naukowo-badawczym. Zwiększy to konkurencyjność i innowacyjność tego przemysłu, podniesie jego zdolności eksportowe, a w konsekwencji przyczyni się do zwiększenia poziomu nowoczesności polskiej gospodarki. W obszarze rozpoznania i ochrony przed współczesnymi zagrożeniami, istotne znaczenie mają działania cywilnych i wojskowych służb specjalnych.

- Zwiększenie odporności na zagrożenia bezpieczeństwa narodowego, szczególnie w kontekście nadzwyczajnych i nieprzewidywanych zdarzeń. Cel ten będzie realizowany przez wzmocnienie ochrony infrastruktury krytycznej oraz budowanie systemu rezerw strategicznych.
- Zwiększenie integracji polityk publicznych z polityką bezpieczeństwa. Chodzi o wzmocnienie powiązań między bezpieczeństwem narodowym a edukacją, ochroną dziedzictwa narodowego, wspieraniem zatrudnienia (przeciwdziałanie bezrobociu), ochroną środowiska, infrastruktury, planowaniem przestrzennego i rozwoju regionalnego.
- Tworzenie warunków rozwoju zintegrowanego systemu bezpieczeństwa narodowego. Priorytetem tego celu jest doskonalenie systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym. Istotne będzie tu bardziej efektywne wykorzystanie potencjałów tkwiących w systemie obronnym państwa i systemie zarządzania kryzysowego. Niezbędne będą działania zapewniające większą integrację procesów planistycznych oraz intensywny monitoring i ocena rozwoju bezpieczeństwa narodowego (cykliczne przeglądy bezpieczeństwa). Rozwijana będzie Sieć Łączności Rządowej, zapewniająca komunikację między upoważnionymi osobami na wypadek zdarzeń kryzysowych.

Koordynatorem wdrażania Strategii będzie minister obrony narodowej, działający w imieniu prezesa Rady Ministrów. Działania przewidziane w Strategii będą finansowane z budżetu państwa oraz środków Funduszu Modernizacji Sił Zbrojnych.

* * *

Rada Ministrów przyjęła wytyczne do programowania przygotowań obronnych Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2013-2022, przedłożone przez ministra obrony narodowej. Wytyczne wyznaczają kierunki doskonalenia podsystemu niemilitarnego Systemu Obronnego Państwa (SOP) w ramach narodowego systemu planowania obronnego skorelowanego z systemem obronnym NATO i Unii Europejskiej. Wytyczne będą podstawą do opracowania: „Programu mobilizacji gospodarki na lata 2013-2022”, „Programu pozamilitarnych przygotowań obronnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2013-2022” oraz „Programu doskonalenia obrony cywilnej w latach 2013-2022”.

Realizując cele polityki obronnej państwa, które zostały określone w „Strategii bezpieczeństwa narodowego Rzeczypospolitej Polskiej”, przygotowania obejmą:

- Mobilizację gospodarki

Zapewnienie ciągłości dostaw wyrobów i usług na rzecz uprawnionych podmiotów, w tym Sił Zbrojnych RP, w warunkach zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny. Powinny zostać przygotowane:

- mechanizmy prawne, na podstawie których możliwe będzie dostosowanie zakresu zadań ujmowanych w „Programie mobilizacji gospodarki” do zmieniających się potrzeb systemu obronnego;

- procedury szybkiego dokonywania zakupów uzbrojenia i sprzętu wojskowego na rynku krajowym i międzynarodowym;

- określenie kompetencji i zadań organów administracji rządowej w kwestii przygotowań do mobilizacji gospodarki, z uwzględnieniem uprawnień ministra obrony narodowej.

- Przygotowanie systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym

Stworzenie warunków zapewniających ciągłość funkcjonowania organów władzy państwowej oraz administracji publicznej w sytuacji zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie wojny przez przygotowanie stanowisk kierowania bezpieczeństwem narodowym z zachowaniem standardów ich wyposażenia i zabezpieczenia.

- Zabezpieczenie potrzeb Sił Zbrojnych RP i wojsk sojusznicych

Chodzi m.in. o: stworzenie mechanizmów (w tym regulacji prawnych), które będą zapewniać infrastrukturę zabezpieczającą przyjęcie Sojusznicych Sił Wzmocnienia, wdrożenie elektronicznych baz danych o zasobach obronnych państwa czy utrzymanie punktów kontaktowych na potrzeby koordynacji zadań wsparcia.

- Przygotowanie do militaryzacji i ochrony obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa i obronności państwa

Celem jest m.in. osiągnięcie i utrzymanie gotowości do działań jednostek organizacyjnych przewidzianych do militaryzacji, prowadzących działalność gospodarczą oraz zapewnienie skutecznej ochrony ważnych obiektów.

- Szkolenie obronne administracji publicznej i przedsiębiorców

Prowadzenie szkoleń obronnych w formie praktycznej, kierowanych m.in. do przedsiębiorców. Doskonalenie kierowania wykonywaniem zadań obronnych w administracji rządowej/wojewódzkiej oraz kontynuowanie umiejętności kierowania obroną państwa.

- Doskonalenie obrony cywilnej

Wzmocnienie zdolności struktur obrony cywilnej nakierowane na ochronę społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z działań zbrojnych lub klęsk żywiołowych.

W „wytycznych” określono również sposoby finansowania działań związanych z przygotowaniem obronnymi.